

TJEDAN UPOZNAVANJA

GROBLJA EUROPE

Grobna mjesta liječnika

24. - 30.05.2021.

TJEDAN UPOZNAVANJA

GROBLJA EUROPE

Grobna mjesta liječnika

24. - 30.05.2021.

Program

Ponedjeljak, 24.05.2021. godine

- 18:00** svečano otvaranje i predstavljanje groblja Kozala, muzička pratnja
- 18:15** edukativna šetnja i upoznavanje s grobnim mjestima i životopisima poznatih liječnika

Utorak, 25.05.2021. godine

- 18:00** predstavljanje groblja Trsat, muzička pratnja
- 18:15** edukativna šetnja i upoznavanje s grobnim mjestima i životopisima liječnika

Ostali dani od 26. do 30. 05. 2021.

Individualni posjet grobljima Kozala i Trsat

Posjet i obilazak groblja održat će se uz pridržavanje propisanih epidemioloških mjera.

KOZALA (D-5-17)

NIKO BONETIĆ (Rijeka 1849. – Sušak 1941.), liječnik dermatolog.

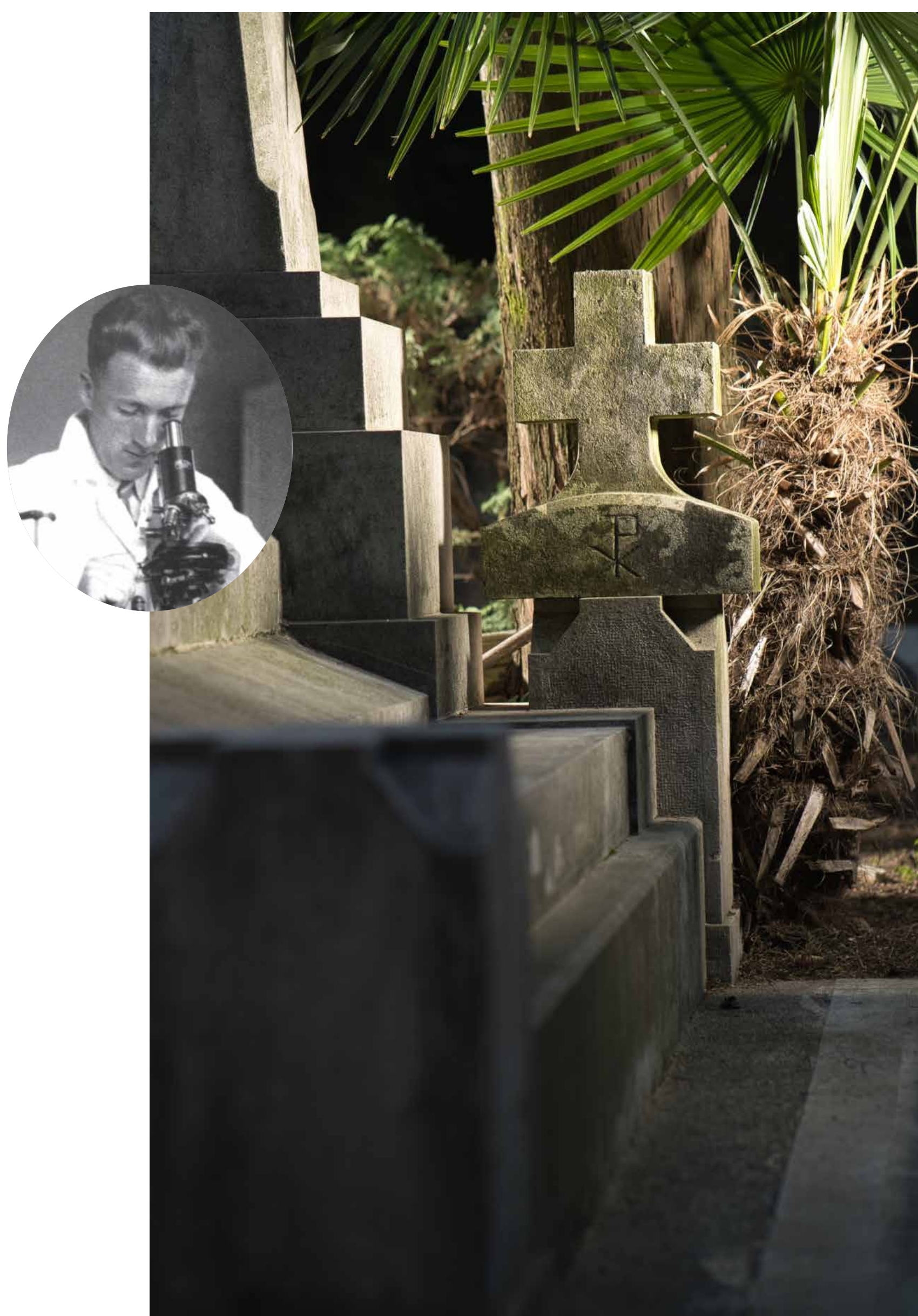
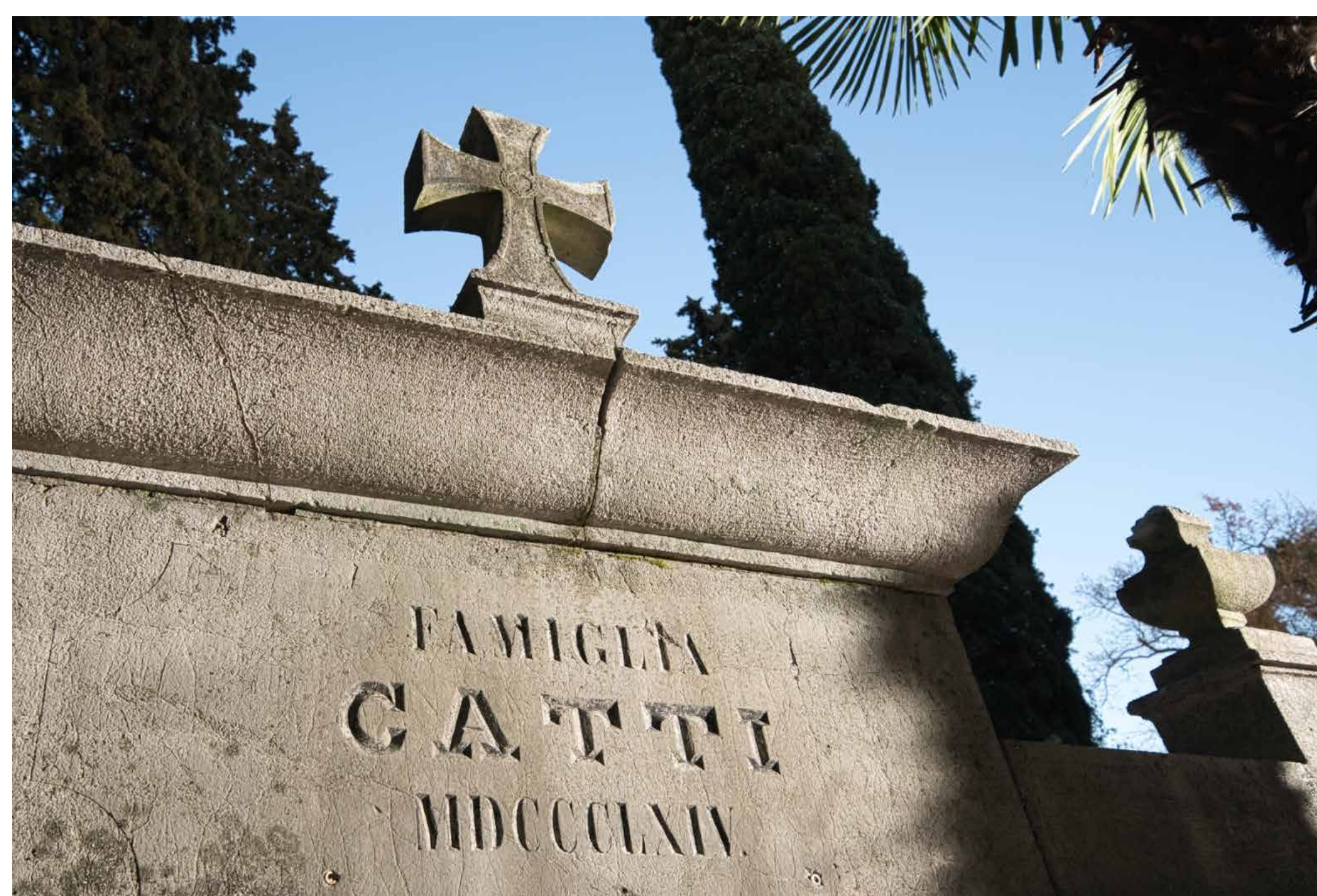
Studij medicine završio u Beču, gdje specijalizira dermatovenerologiju. Bio je privatni liječnik u Sušaku, ravnatelj Sanatorija Pećine i voditelj Državne ambulante za kožne i venerične bolesti u Sušaku. Utemeljitelj dermatovenerološkog odjela i primarijus sušačke bolnice. Proučavao je ulogu C vitamina kod kožnih bolesti i povijest škrhljevske bolesti (sifilisa).

KOZALA (D-7-3)

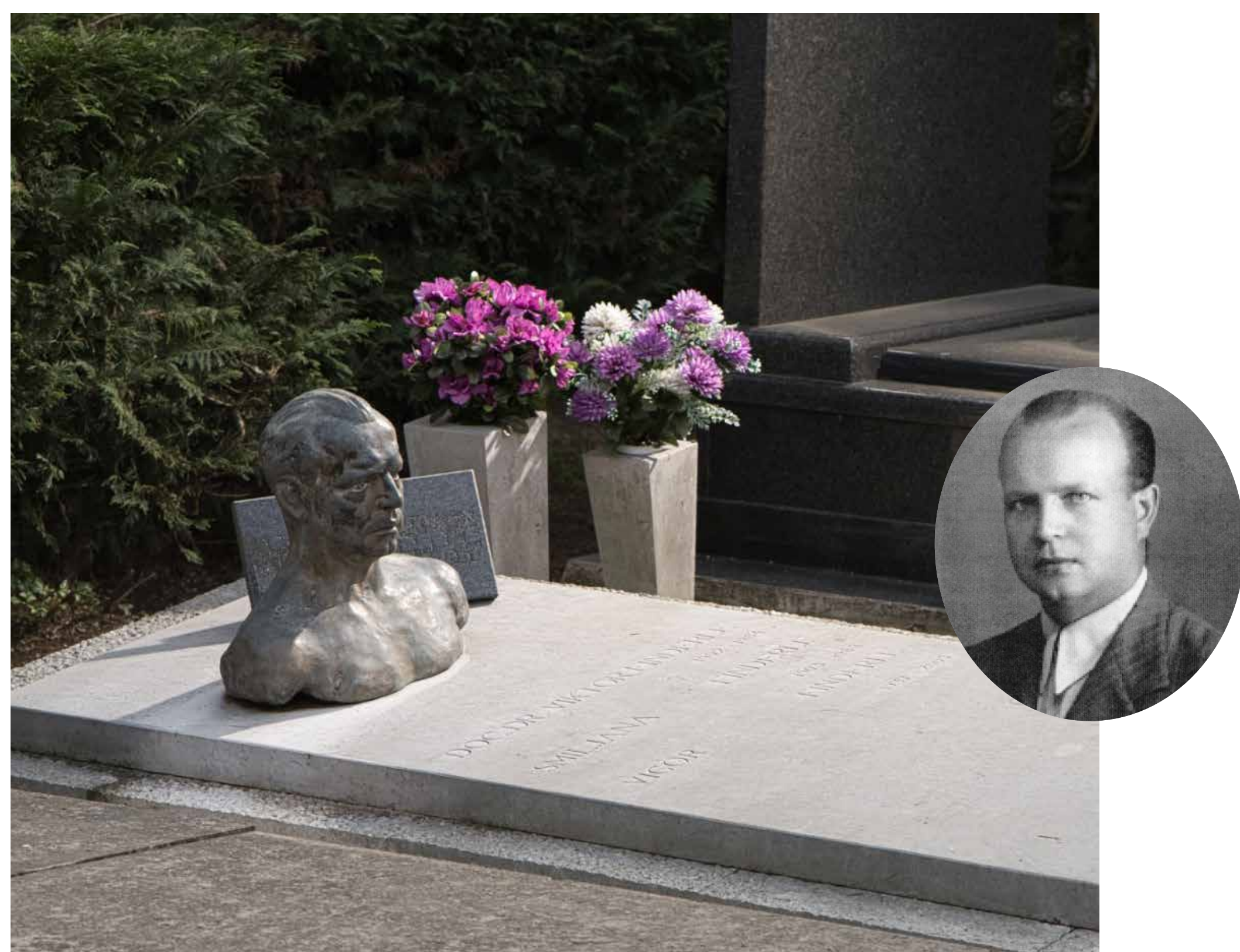
Prim. Dr. ĐURO CATTI (Gjuro, Juraj, Giorgio) (1849.-1923.), liječnik.

Studij medicine pohađa u Beču i potom radi kao asistent na laringološkoj klinici Leopolda Schröttera. Godine 1879. vraća se u Rijeku gdje dugi niz godina vodi Interni odjel gradske bolnice. Međunarodni ugled stekao znanstvenim publikacijama i konzilijarnom praksom u Opatiji. Osobito su zapaženi njegovi radovi o karcinomu larinksa, akutnim zarazama grla, simptomima raka i tuberkuloze grkljana. Jedan od pionira moderne laringologije, konstruirao prstenastu kiretu za odstranjivanje adenoidnih vegetacija. Zalagao se za poboljšanje zdravstvenih i socijalnih prilika u Hrvatskom Primorju. Osoba od značaja za Republiku Hrvatsku.

HINKO EMILI (1900.-1983.), liječnik bakteriolog i epidemiolog.

Upravitelj Doma narodnog zdravlja na Sušaku (1931.-1942.), voditelj Epidemiološkog odjela Centralnog higijenskog zavoda u Zagrebu (1949.-1959.), potom voditelj Higijensko-epidemiološkog odjela Zavoda za zaštitu zdravlja u Rijeci (1959.-1972.), te predstojnik Katedre za higijenu i socijalnu medicinu Medicinskog fakulteta u Rijeci (1960.-1972.), gdje je bio redoviti profesor od 1965. godine. Značajne radove vodio je na suzbijanju malarije na Krku i Hrvatskom primorju, te na izučavanju crijevnih zaraza koje se šire vodenim tokovima. Bio je počasni član Zbora liječnika Hrvatske i aktivan fotoamater. 1970. godine dobiva nagradu Grada Rijeke za životno djelo.

KOZALA (A-6-64)

Dr. VIKTOR FINDERLE (1902.-1964.), liječnik i izumitelj.

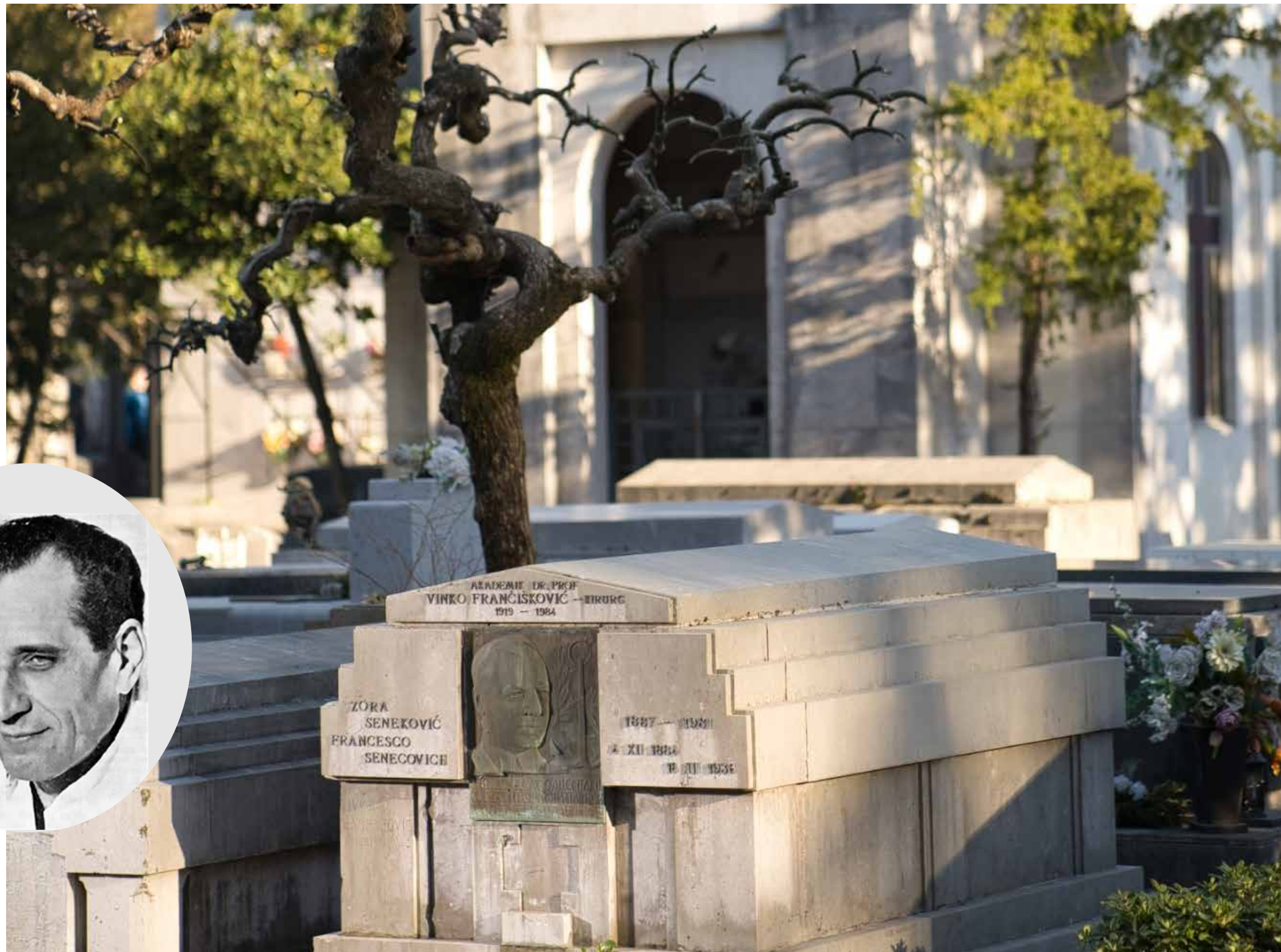
Gimnaziju pohađao na Sušaku, a Medicinski fakultet u Zagrebu. Specijalistički ispit iz ginekologije i opstetricije položio u Padovi. Od 1928. do 1941. godine radio je u Bolnici „Sv. Duh“ u Rijeci na kirurškom odjelu te kao specijalist ginekolog i opstetičar. Nakon mobilizacije u talijansku vojsku zaposlen je u Vojnoj bolnici u Crikvenici. 1943. nakon kapitulacije Kraljevine Italije priključio se partizanskom pokretu. Prvi načelnik Odjela „Rodilište i ginekologija“ Opće bolnice u Rijeci, pročelnik Odjela za narodno zdravlje, idejni začetnik Medicinskog fakulteta u Rijeci. Vrstan stručnjak i znanstvenik te plodan pisac znanstvenih i stručnih radova. 1951. patentirao Vacuum extractor, njegov najvažniji i najpoznatiji izum u porodništvu.

KOZALA (H-3-140)

KOZALA (F-2)

Prof.dr. VINKO FRANČIŠKOVIĆ (1919.-1984.), akademik.

Studij medicine završio u Padovi 1943. godine, a potom je do 1945. bio u partizanskim sanitetskim postrojbama. Kirurgiju i urologiju specijalizirao je u Beogradu, a radio je u Vojnoj bolnici u Lovranu (1952.-54.) i kao voditelj kirurškog odjela Vojne bolnice u Puli (1954.-61.). Od 1961. do 1983. godine vodio kirurški odjel Dr. Zdravko Kučić u Rijeci i 1962. pretvorio ga u vrhunsku kliničku ustanovu. Osnovao je Centar za dijalizu, a 1971. izveo prvu uspješnu transplantaciju bubrega u nas. Izvevši više od 250 transplantacija pomogao je i razvoju transplantacijskih programa u Zagrebu, Sarajevu i Skoplju. Bio je redoviti profesor Medicinskog fakulteta u Rijeci (1979.-83. i dekan) i dopisni član JAZA od 1981. Na grobu epitaf: „Fisso lo sguardo a lontani orizzonti giungesti al porto ove pace e letizia eterna“

KOZALA (G-34)

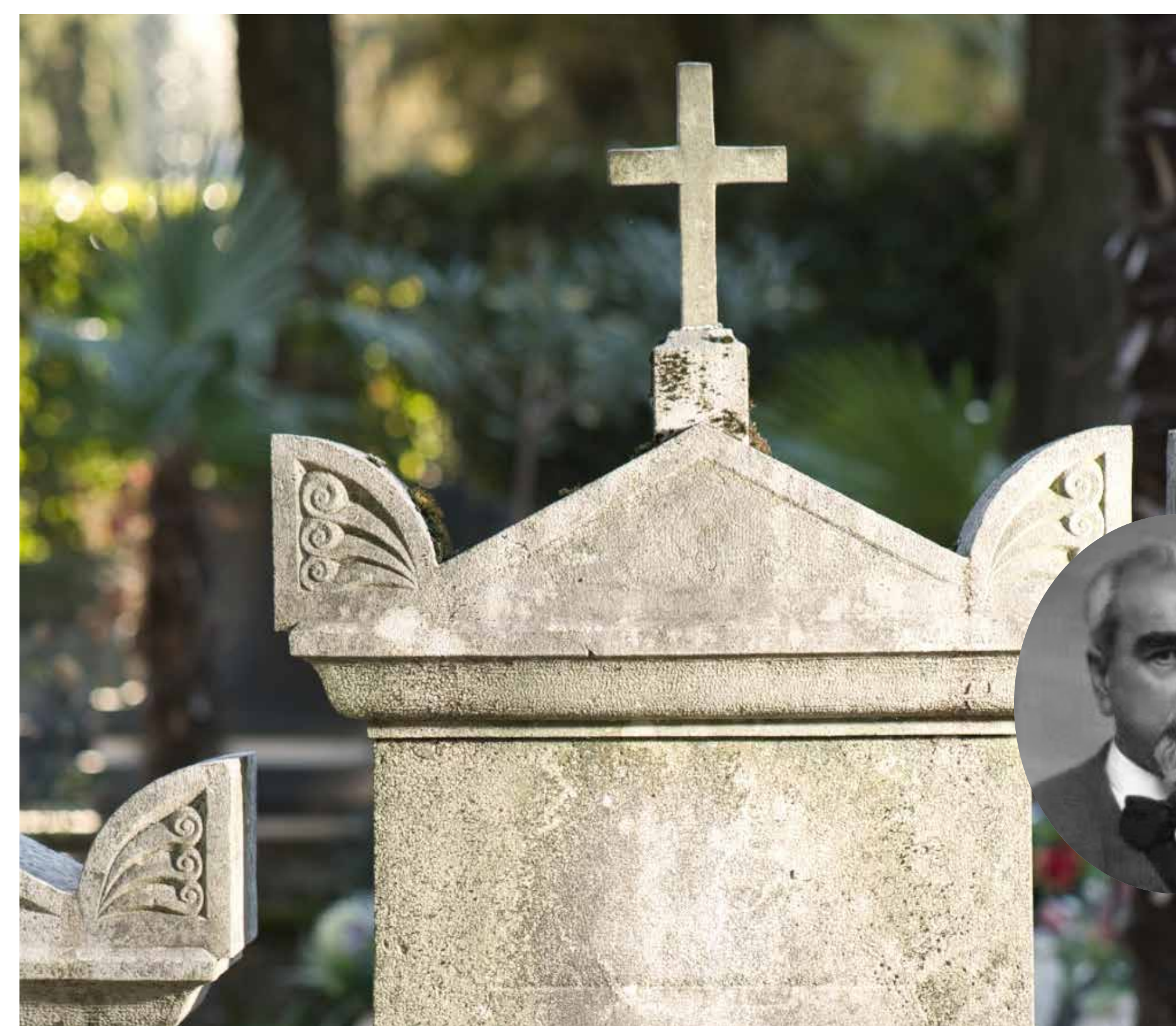
ANTONIO FELICE GIACICH (1813.-1898.), liječnik.

Školovao se u riječkoj gimnaziji, a potom medicinu studira u Padovi. Po završetku medicinskih studija postaje liječnik i kirurg, te specijalist za porodiljstvo i okulistik. Nakon dolaska u Rijeku dugi niz godina radi u gradskoj bolnici kao kirurg, profotizik, bolnički ravnatelj, liječnik pomorskog saniteta i profesor pomorske higijene. Autor je velikog broja stručnih rasprava, knjiga, priručnika i udžbenika iz raznih medicinskih područja (balneologija, kirurgija, venerologija, epidemiologija, higijena). Najpoznatije mu je djelo udžbenik pomorske higijene za pitomce nautičkih škola „Lezioni medicine per i naviganti“ (1855.) koji se tiskao u ukupno šest uzastopnih izdanja. Radio na sprječavanju endemskog leusa (sifilisa) u Škrljevu, tzv. Škrljevska bolest (Morbus Scrlievo). Istaknuo se u mjerama liječenja i suzbijanja epidemije kolere. Istaknuti političar (autonomaš) - 1869. izabran među četiri izaslanika grada Rijeke u „regnikolarnu deputaciju“ za rješavanje riječkog pitanja.

ANTONIO GROSSICH (1840.-1926.), kirurg.

Poslije medicinskih studija u Beču stanovito vrijeme službovao kao općinski liječnik u Kastvu. 1879. prelazi u Rijeku kao kirurg primarijus i šef kirurškog-ginekološkog odjela gradske bolnice. 1907. godine stekao međunarodni ugled uporabom jodne tinkture za dezinfekciju prije kirurške operacije. Prve vijesti o svojim iskustvima objavio iduće godine u časopisu „Giornale centrale della chirurgia“. 1909. njegova metoda dobiva konačnu potvrdu na Međunarodnom kongresu liječnika u Budimpešti. 1911. u svijetu znanosti među prvima je počinju propagirati ugledni profesori Koning iz Altone i Walter iz Pariza. Na kirurškom kongresu u Berlinu prof. Kutner naziva njegovu metodu najvažnijim napretkom na području dezinfekcije. 1911.-1912. jodna tinktura dobiva širu primjenu tijekom Libijskog rata. Osoba od značaja za Republiku Hrvatsku

KOZALA (C-3)

LIONELLO LENAZ (1872.-1939.), liječnik, znanstvenik svjetskog glasa.

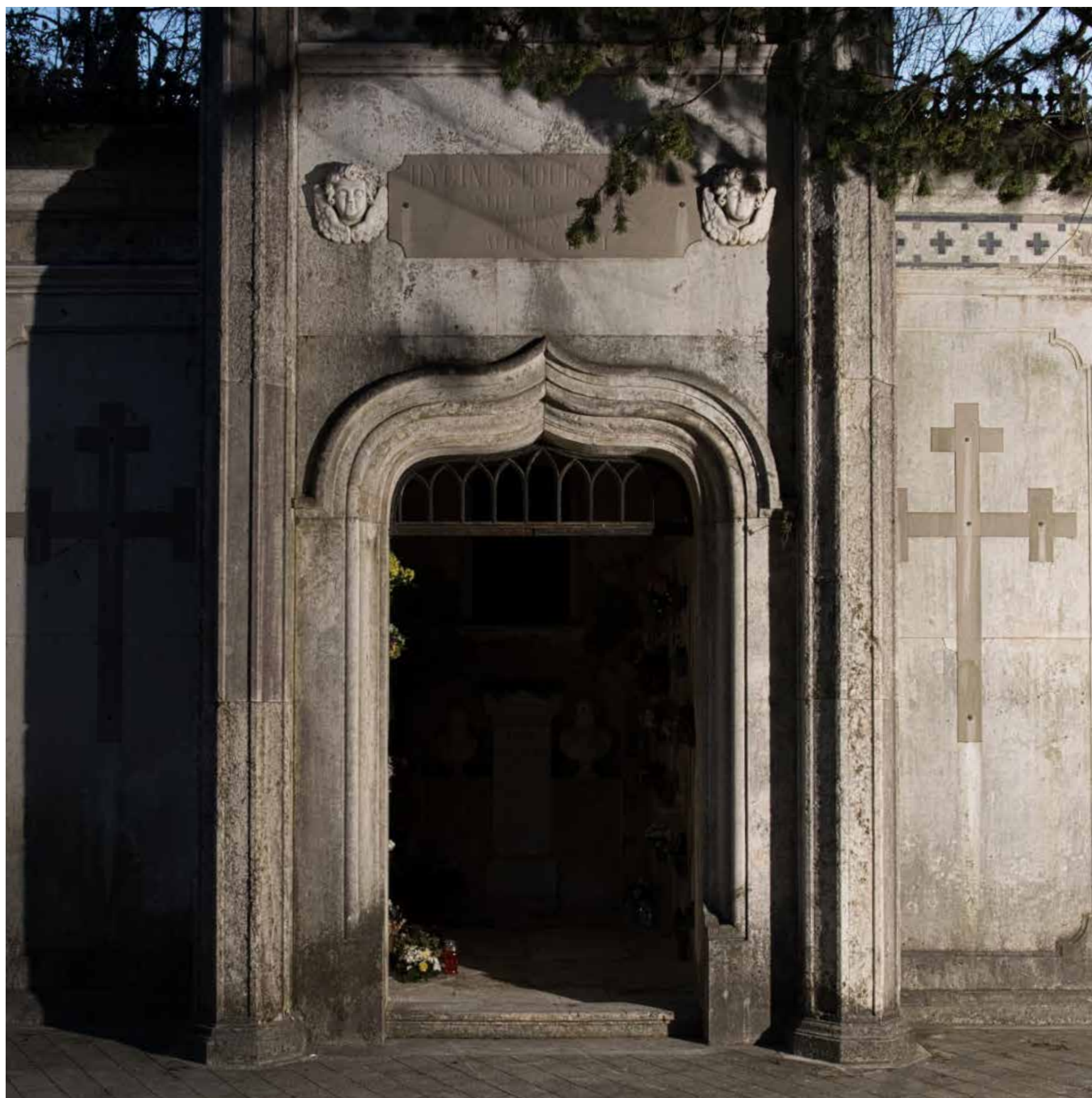
Primarijus riječke bolnice i slobodni docent na Sveučilištu u Padovi. Medicinske studije pohađa u Beču i 1895. dobiva diplomu liječnika opće prakse. Potom šest godina radi kao asistent na klinikama za nervne bolesti profesora Benedikta i profesora Neussera. 1901. vraća se u Rijeku i prihvaća mjesto upravitelja Bakteriološkog laboratorija gradske bolnice. U stručnom se pogledu osobito istakao u proučavanju žutice i bubrežnih bolesti. Najopsežnije mu je djelo „Lezioni di ematologia“ (izd. Wassermann), a „Lezioni di neurologia“ ostali su nedovršeni. Osim toga napisao je veliki broj znanstvenih radova iz raznih medicinskih specijalnosti (neurologija, fiziopatologija, infektologija i dr.). Aktivan u Autonomnoj stanci

KOZALA (G-28)

KOZALA (F-105)

Prof.dr.sc. BRANKO VOLARIĆ (1927.-1982.), specijalist sudske medicine.

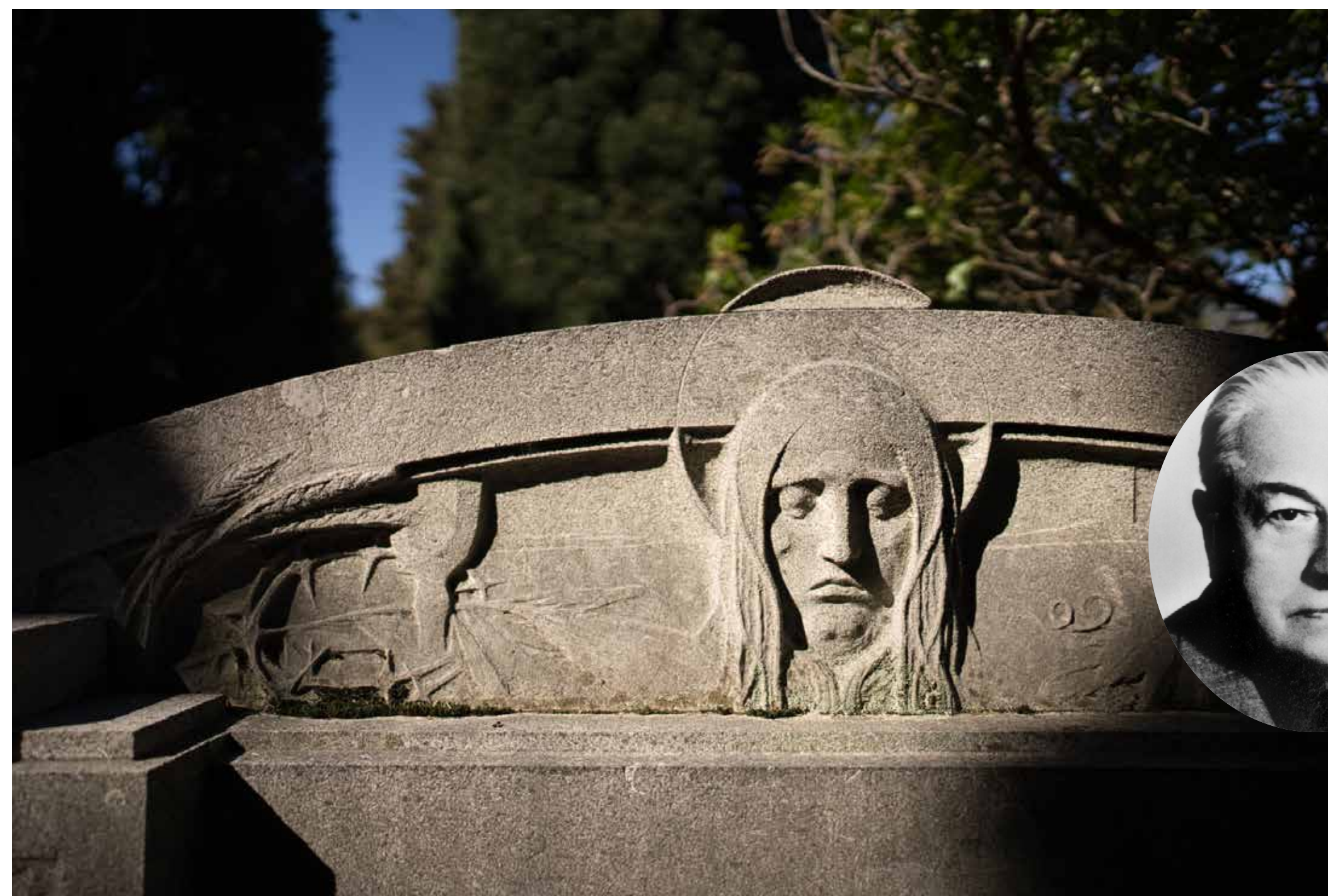
1966. bio utemeljitelj Zavoda za sudsku medicinu i kriminalistiku Medicinskog fakulteta u Rijeci, koji je započeo samostalno djelovanje pod doživotnim predstojništvom prof. dr. Branka Volarića. Uspješno je internacionalizirao rad stručnom i znanstvenom suradnjom s nizom istovrsnih ustanova u europskim zemljama zbog svojeg članstva i rukovodeće funkcije unutar većeg broja međunarodnih stručnih i znanstvenih udruženja. 1974. godine dobiva nagradu Grada Rijeke za izuzetna dostignuća u oblasti sudske medicine.

TRSAT (B-3-12)

Prof. dr. ŽIVKO BOLF (1894.-1982.), stomatolog.

Prvi ortodont na području Jugoslavije. Medicinu studirao u Grazu, Zagrebu i Beču. Stomatologiju specijalizirao 1926. u Beču kod A. Hoppenheima, tada jednog od najpoznatijih europskih ortodonata. Otvorio privatnu zubno-liječničku ordinaciju u Sušaku, a zatim u Zagrebu. 1948. kada je osnovan Odontološki odsjek na Medicinskom fakultetu u Zagrebu izabran je za prvog nastavnika, formirao Katedru regulacije čeljusti i zubi. 1955. pročelnik je Odontološkog odsjeka, reorganizira rad i priprema temelje za njegovo osamostaljivanje. Jedan je od osnivača Stomatološkog fakulteta u Zagrebu i njegov prvi dekan (1962.-65.). Osoba od značaja za Republiku Hrvatsku.

Prof. dr. BERISLAV BORČIĆ stariji (1891.-1977.), higijeničar i specijalist socijalne medicine.

Gimnaziju pohađao u Sušaku, studirao veterinarsku medicinu u Beču i Bernu. Uoči I. svjetskog rata kao vojni bjegunac prebjegao u Srbiju, 1914. radi u Nišu kao ugovorni asistent Pasteurova zavoda. 1919. specijalizirao higijenu i socijalnu medicinu u Bernu, iste godine u Beogradu organizira Serovakcinalni zavod i privremeni je upravnik Pasteurova instituta. 1921. dolazi u Zagreb i postaje prvi predstojnik Zemaljskog bakteriološkog zavoda (od 1923. Epidemiološki zavod, danas Hrvatski zavod za javno zdravstvo) čiji je osnivač i kreator uz dr. Andriju Štampara. Od 1926. do 1940. direktor je Higijenskog zavoda sa Školom narodnog zdravlja u Zagrebu, od 1930. do 1938. boravi u Kini kao glavni savjetnik pri kineskom Ministarstvu narodnog zdravlja. Zajedno s dr. Štamparom u Kini uspostavlja zdravstvenu službu u kineskim provincijama i gradovima. 1946. na poziv Uprave UN-a za pomoć i obnovu (UNRRA) ponovno u Kini unapređuje i organizira zdravstvene službe, a 1947. osniva i vodi misiju Svjetske zdravstvene organizacije (SZO) u Kini. Bio je glavni zdravstveni savjetnik pri Međunarodnom dječjem fondu UN-a (UNICEF) u Parizu od 1948.-50. i New Yorku (1950.-55.), a od 1955.-57. zamjenik generalnog direktora UNICEF-a u New Yorku. Osoba od značaja za Republiku Hrvatsku

TRSAT (D-6-14)

NIKO GJIVOVIĆ - JOHNSON (Dubrovnik 1866. - Rijeka 1933.), zubni liječnik.

Počeo je u Rijeci kao asistent kod strica Mate, također zubara, te je potom studirao zubnu kirurgiju u SAD-u, a vrativši se u Rijeku opet radi sa stricem i kao zubar Vojno-pomorske akademije. Zatim opet odlazi u Englesku, a potom u Split (1904.-1919. s prekidima) gdje je jedan od pionira prenoseći američka i engleska iskustva liječenja zubiju. Osim u struci, bio je pionir biciklizma, motociklizma i jedan od prvih automobilista, brodomodelar i modelar parnih i električnih strojeva.

TRSAT (B-5-11)

TRSAT (C-1-95)

Dr. JANKO KOMLJENOVIĆ (1897.-1966.), kirurg.

Studirao u Beču. Od 1926. do 1936. godine radi kao asistent na Klinici za kirurgiju Medicinskog fakulteta u Zagrebu. Nakon izgradnje sušačke banovinske bolnice (1936.) imenovan za primarijusa na kirurgiji. Odmah po dolasku razvija niz modernijih kirurških disciplina, a naročito neurokirurgiju, torakalnu kirurgiju, urologiju, traumatologiju. Prvi na Sušaku uveo endoskopsku urologiju. Bio je i vrlo progresivan operativni traumatolog. 1943. odlazi u partizane, a od 1944. vodi Oblasnu vojnu bolnicu na Kordunu. Ponovo je postao šefom kirurgije na Sušaku (1946.), a kad je osnovan Medicinski fakultet (1955.) bio je s dr. Antom Medanićem prvi nastavnik kirurgije. Umrovljen 1961.

TRSAT (B-9-8)

FRANJO KRESNIK (Beč 1869. - Sušak 1943.), liječnik i graditelj violina.

Maturirao je u riječkoj hrvatskoj gimnaziji, a potom studira medicinu u Beču i Innsbrucku. Liječničku karijeru započinje u dječjim klinikama u Beču i Innsbrucku, a 1900. vraća se u Rijeku gdje do kraja života djeluje kao poznati i uvaženi liječnik. Pored liječničkog poziva intenzivno se bavi glazbom i punih četrdeset godina marljivo i ustrajno proučava starotalijansko umijeće građenja instrumenata (liuteria). U Rijeci je osnovao laboratorij gdje provodi slobodno vrijeme u istraživačkom i praktičnom radu. Studirajući umijeće glasovitih majstora iz Cremona (Amati, Guarneri, Stradivari), on je sa svojim pomoćnikom Carlom Schuavijem, izradio preko pedeset violina i jedan gudački kvartet. Napisao je i nekoliko zapaženih rasprava i studija o liuteriji. Kao odličan poznavatelj glazbala starih majstora u Cremoni je prozvan „čovjekom koji čita violine“ – najpoznatiji hrvatski graditelj violina kojeg su nazivali hrvatskim Stradivarijem).

Dr. ZDRAVKO KUČIĆ (1910.-1961.), liječnik internist.

Njegovo ime nosi klinička bolnica na Sušaku. Rođen u Bakru kao sin dr. Jurja Kučića, rodom iz Sušaka, pravnik koji obavlja brojne i važne službeničke dužnosti (veliki župan primorsko-krajiške i osječke oblasti, banovinski inspektor, banovinski savjetnik te često mijenja mjesta službovanja, 1923. godine izabran za gradonačelnika Sušaka). Zdravko pučku školu pohađa u Bakru i Ogulinu, Sušačku gimnaziju završava 1928., a potom započinje studij na Medicinskom fakultetu u Zagrebu, 1929. nastavio studij medicine na Beogradskom univerzitetu gdje je 1934. diplomirao. 1940. postaje specijalist interne medicine. 1943. odlazi u partizane a kraj rata dočekao je kao liječnik u IV. Armiji JA. 1946. imenovan šefom Internog i Zaraznog odjela sušačke bolnice, od 1949. primarijus Internog odjela i direktor Opće bolnice Rijeka. Jedan od najzaslužnijih za osnivanje Medicinskog fakulteta u Rijeci 1955. godine. Bavio se veslanjem u klubu Jadran.

TRSAT (C-1-13)

SPOMEN OBILJEŽJE DARIVATELJIMA TIJELA

„Spomen obilježje onima koji su poklonili svoje tijelo za izučavanje i napredak medicinske znanosti, neka im sije ovo vječno svjetlo.“ Uz obodnu stazu polja s Centralnim križem 2016. godine postavljeno je jednostavno spomen obilježje darivateljima tijela. U središnjem dijelu nalazi se staklena kugla s vječitim svjetlom, simbolom života koji se nastavlja i nakon smrti... Na betonskoj podlozi, sastavljenoj od 3 zasebna dijela spojena u cjelinu, postavljeni su metalni nosači s imenima i prezimenima, godinom rođenja i smrti osoba koje su svoja tijela poklonili za medicinska istraživanja.

CGG DRENOVA